

Operating Systems

سیستمهای عامل

اسلایدهای شماره ۳

دکتر خانمیرزا

h.khanmirza@kntu.ac.ir

دانشکده کامپیوتر

دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

مفهوم چهارم: اجرای دو حالت (Dual Mode)

■ پردازنده‌های فعلی دارای دو حالت اجرایی هستند

■ حالت هسته

■ یا حالت کرنل - حالت Supervisor - حالت محافظت شده)

■ سیستم عامل در این حالت اجرا میشود

■ حالت کاربر: حالت عادی اجرای برنامه

■ حالت هسته

■ پردازنده در حالت کرنل دستورات با تقدم (privileged) را اجرا می‌کند.

■ برخی دستورات در پردازنده هستند که فقط در حالت هسته قابل اجراست.

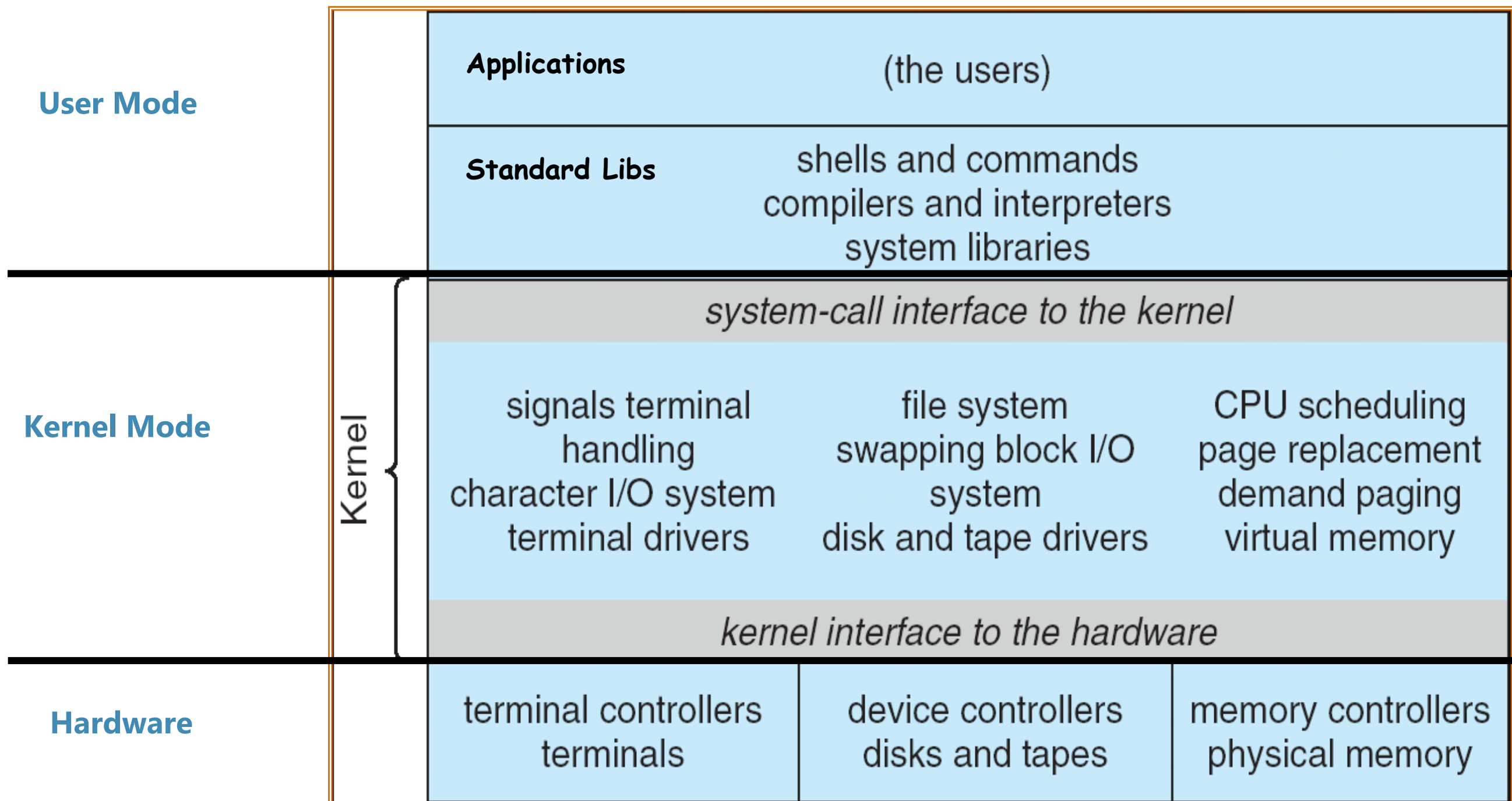
■ حالت اجرا بوسیله یک بیت در پردازنده مشخص می‌شود که الان باید پردازنده در چه حالتی کار کند

■ تغییر این بیت خودش دستور با تقدم است و فقط توسط سیستم عامل قابل انجام است.

مفهوم چهارم: اجرای دو حالت (Dual Mode)

- چه دستوراتی با تقدم بالا هستند؟
 - دستورات مدیریت حافظه
 - تغییر زمینه اجرا (= تغییر ریسمان اجرایی)
 - دسترسی به تجهیزات سخت افزاری جانبی
 -
- اگر ریسمانی در حالت عادی کار می کند بخواهد دستور با تقدمی اجرا کند دچار خطا می شود و اجرای برنامه قطع خواهد شد.
- طبیعی است که تغییر به حالت اجرایی هسته باید سخت باشد تا هر ریسمانی نتواند براحتی اجرای خود را به این حالت اجرایی تغییر دهد

مفهوم چهارم: اجرای دو حالت (Dual Mode)

■ معماری سیستم عامل unix

مفهوم چهارم: اجرای دو حالت (Dual Mode)

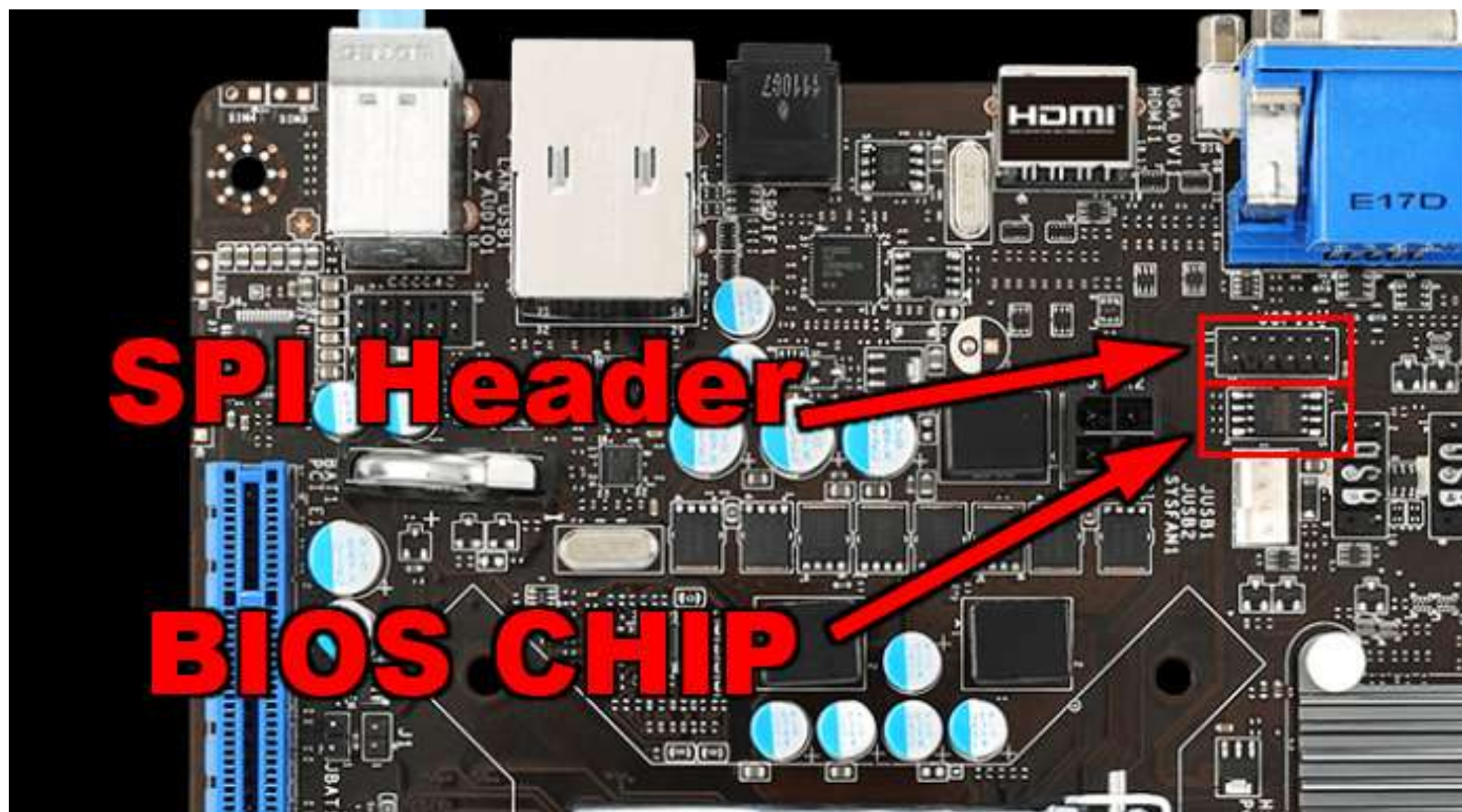
- تنها ریسمانی که در حالت هسته اجرا می شود سیستم عامل است و از آنجا که بقیه ریسمانها و فرآیندها توسط سیستم عامل ایجاد و اجرا می شوند (بعداً صحبت می شود) بنابراین هیچ ریسمان دیگری نمی تواند در حالت هسته باشد
- دقت کنید که تغییر بیت اجرایی پردازنده خودش دستور با تقدم است
- سیستم عامل چطور می تواند این توانایی را داشته باشد. لازم است که به فرآیند Boot توجه کنیم

فرآیند بوت

بوت (Boot):

- فرآیندی که از زمان فشردن دکمه روشن کردن سیستم (power) تا بالا آمدن سیستم عامل انجام می شود بوت می گوییم
- بردهای مادر (Motherboard) دارای یک تراشه ROM و یا در سیستمهای جدید E²PROM هستند که در داخل آن کدی به نام BIOS (Basic Input/Output System) ذخیره می شود.
- کدهایی که برای کنترل و کاربری تجهیزات سخت افزاری در سطح پایین نوشته می شوند و عموماً در ROM ذخیره می شوند firmware گفته می شود
- BIOS یک firmware است که دارای کدهای سطح پایین برای شروع اولیه سیستم است
- در این کد سخت افزارهای اولیه و ضروری برای شروع به کار سیستم (نظیر ماوس، کیبورد، هارد دیسک و ..) تست و بعد راه اندازی می شوند.
- برخی BIOS ها دارای یک صفحه برای نمایش پیشرفت بوت هستند
- در حال حاضر بیشتر BIOS ها یک برنامه کامل برای تغییر تنظیمات سیستم هستند

فرآیند بوت

فرآیند بوت

- پس از راه اندازی سخت افزارها، برنامه BootLoader فراخوانی و مدیریت سیستم در اختیار این برنامه قرار می گیرد
- مانند برنامه GRUB در لینوکس
- این برنامه ها اختیار انتخاب به کاربر می دهند
- اگر سیستم دارای چندین سیستم عامل باشد کاربر یکی را انتخاب و با آن کار می کند
- می توانند برخی پارامترهای سیستم عامل را تغییر دهند
- پس از آن برنامه BootLoader به ابتدای آدرس سیستم عامل ذخیره شده پریده و اجرای دستورات از آنجا ادامه می یابد. در این مرحله سیستم عامل لود شده و اجرا می شود.
- در این مرحله سیستم عامل اجرای هسته را برای خود فعال کرده و همیشه در این حالت به اجرای خود ادامه می دهد.

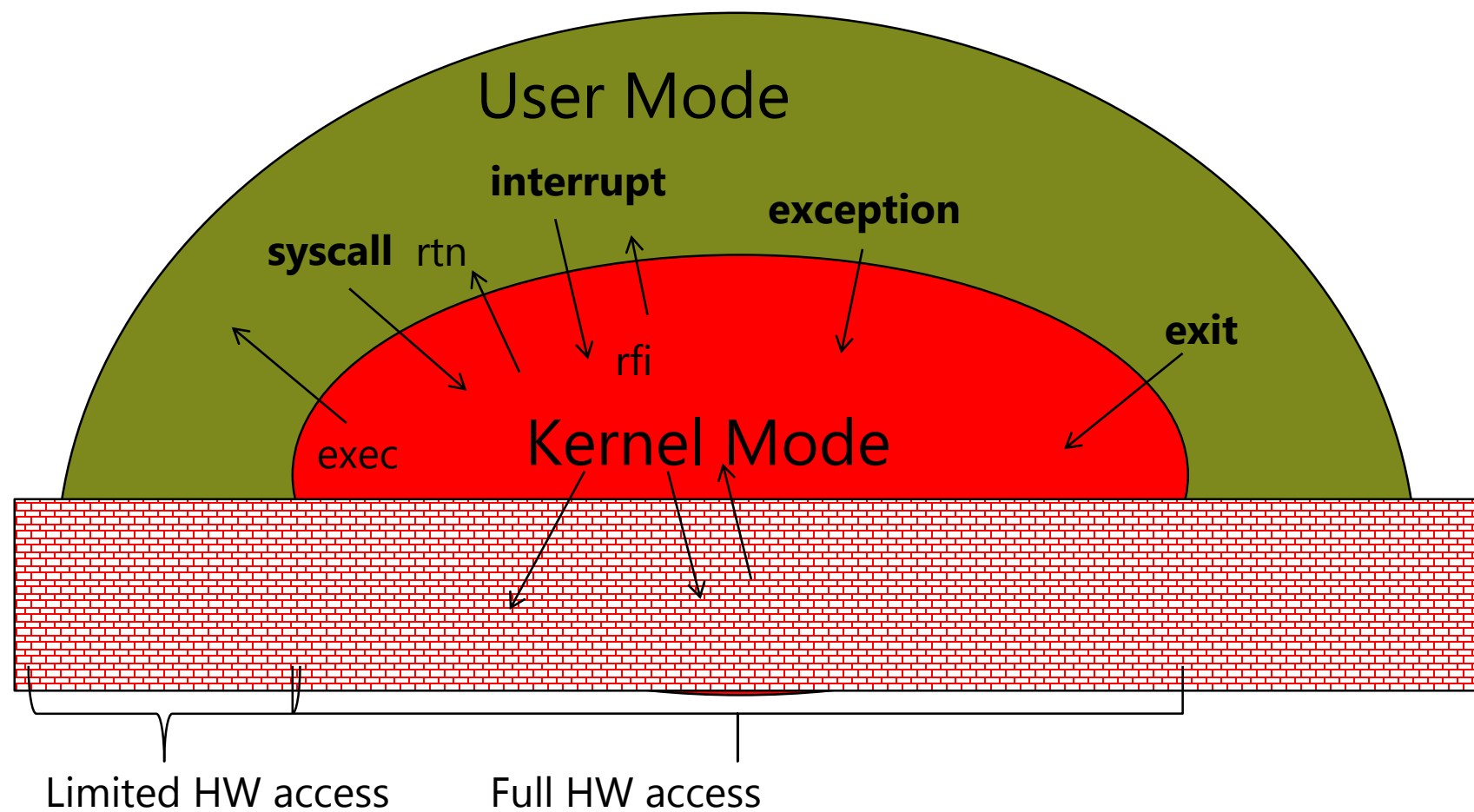
روشهای تغییر حالت اجرایی

- فرض کنید که یک ریسمان می خواهد در دیسک مقداری را بنویسد.
- چون دیسک سخت افزار است این کار فقط در حالت باتقدم قابل انجام است و کنترل آن در دست سیستم عامل است این ریسمان چگونه کار خود را باید انجام دهد؟
- برای اجرای کارهای باتقدم فرآیند باید به سیستم عامل درخواست بدهد
- پس از آن تمامی اطلاعات لازم از حافظه ریسمان به حافظه هسته کپی شده و کد در سیستم عامل اجرا می شود.
- پس از اجرا نتیجه به حافظه کاربری منتقل می شود
- برای چنین کاری سه روش انتقال ریسمان به حالت هسته وجود دارد

روشهای تغییر حالت اجرایی

- این کار مانند انجام دادن کارهای بانکی در شعبه به صورت حضوری است
- شما دسترسیهای لازم برای انجام کار بانکی مد نظر را ندارید
- پس از مراجعه به شعبه بانک تقاضای خود را با کارمند بانک مطرح می کنید
- کارمند بانک دسترسیهای لازم را دارد و با دریافت برخی اطلاعات، از طرف شما کار را انجام می دهد
- پس از انجام نتیجه را با یک برگه چاپ شده به شما اطلاع می دهد

مفهوم چهارم: اجرای دو حالت (Dual Mode)

روشهای تغییر حالت اجرایی

- سه روش برای انتقال حالت کاری وجود دارد:
- فراخوانی سیستمی (system-call):
 - زمانی که یک سرویس سیستمی از سیستم عامل می‌خواهیم
 - این کار شبیه فراخوانی تابع در برنامه معمولی است منتها آدرس تابع را نمیدانیم. فقط نام سرویس و آرگومانها را به سیستم عامل می‌دهیم و سیستم عامل از طرف ریسمان کار را انجام می‌دهد
- وقفه (interrupt):
 - یک رویداد ناهمگام که بیرون از فرآیند رخ داده است و وابسته به فرآیند نیست مثل آمدن یک بسته شبکه، فشردن دکمه صفحه کلید، تایمر زمان اجرای برنامه و ...
 - این رویدادها زمانی به فرآیند اطلاع داده میشوند که درخواست دریافت آن به اطلاع سیستم عامل رسیده باشد.
- خطا (exception یا trap):
 - یک رویداد همگام در داخل فرآیند که باعث تعویض زمینه میشود
- در هر سه نوع انتقال حالت برنامه‌ریزی نشده است یعنی ریسمان نمی‌داند تابع مربوط به سرویسها کجا بوده و قرار است کجا اجرا شود

انتقال امن در تغییر حالت اجرایی

- فرآیند انتقال حالت اجرایی از کاربری به هسته باید به صورت امن انجام شود
- در غیر این صورت، وجود دو حالت اجرایی بی معنی میشود

- مکانیزمهای انتقال امن حالت‌های اجرایی
 - انتقال کنترل شده اطلاعات (Controlled transfer)
 - پشته دوگانه (Dual Stack)

انتقال امن در تغییر حالت اجرایی – انتقال کنترل شده

انتقال کنترل شده

- یک کد که به دقت نوشته شده وضعیت فعلی ریسمان را ذخیره می کند
- آرگومانهای لازم برای انتقال به حالت هسته در ثباتها ذخیره می شوند
- آرگومانها در حافظه سیستم عامل کپی می شوند (کجا؟)
- قبل از انتقال آرگومانها و مقادیر با جدیت بررسی میشوند تا کد و داده مخرب در سیستم عامل کپی نشود
- مثلا

- `fwrite(void * buffer, size_t size, size_t count, FILE * stream)`
- `fwrite(buffer, sizeof(struct my_data, -10, file);`
- این کار در توابع مختلفی نظیر `memcpy` و ... هم مهم است.

- کد مورد نظر در حالت با تقدم اجرا شده و نتیجه در ثباتهای پردازنده ذخیره می شود

- نتیجه به پشته کاربری (که در حافظه کاربری است) کپی می شود

انتقال امن در تغییر حالت اجرایی - انتقال کنترل شده

■ سوال: چرا با وجود اینکه سیستم عامل به تمامی حافظه دسترسی دارد آرگومانها باید به هسته کپی شوند.

■ چرا مستقیماً از پشته کاربری استفاده نمی‌شود؟

■ بدلیل امنیت

■ اگر سیستم عامل کارهای با تقدم را در حافظه کاربری انجام دهد سایر ریسمانها و فرآیندها می‌توانند به اطلاعات حیاتی سیستم عامل دسترسی پیدا کنند

■ در حالت کاربری ضمانتی وجود ندارد که مقادیر آرگومانها دستکاری نشود

■ سیستم عامل مانند سایر فرآیندها به صورت همزمانی اجرا می‌شود، بنابراین برخی زمانها در پردازنده نیست و فرآیندهای دیگر در پردازنده در حال اجرا هستند

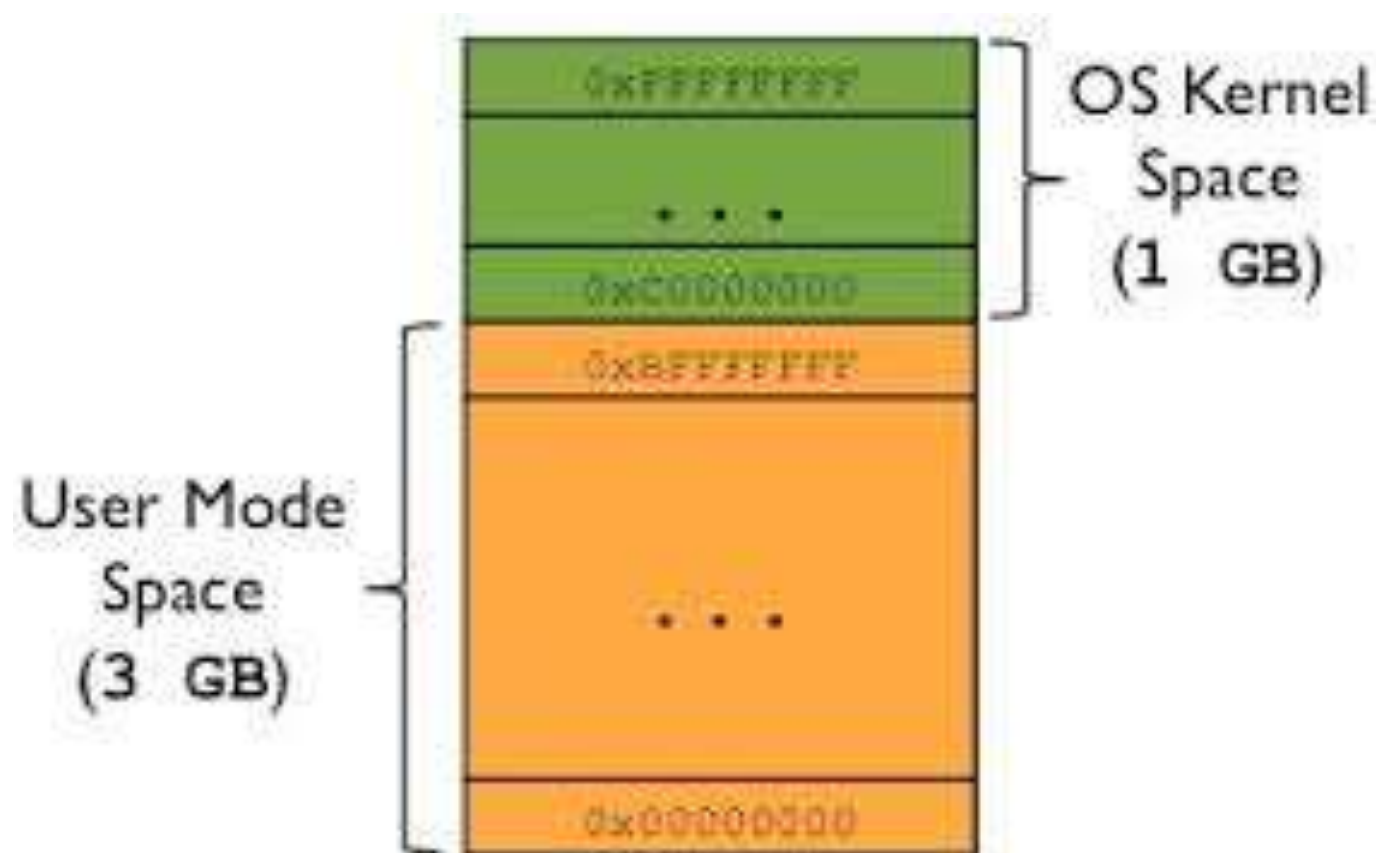
■ ریسمانهای یک فرآیند به شکل معمول و ریسمانهای فرآیندهای دیگر با روشهای غیرمعمول مثل hacking می‌توانند حافظه ریسمان را دستکاری کرده و عملکرد سیستم عامل را تخریب کنند

■ چرا با کپی مقادیر در حافظه سیستم عامل امنیت برقرار می‌شود؟

انتقال امن در تغییر حالت اجرایی - انتقال کنترل شده

- سیستم عامل حافظه سیستم را به دو قسمت تقسیم می کند
- یک بخش (معمولا یک چهارم) از حافظه را به خود اختصاص می دهد.
- بقیه فضای حافظه در اختیار فرآیندهای کاربری قرار می گیرد

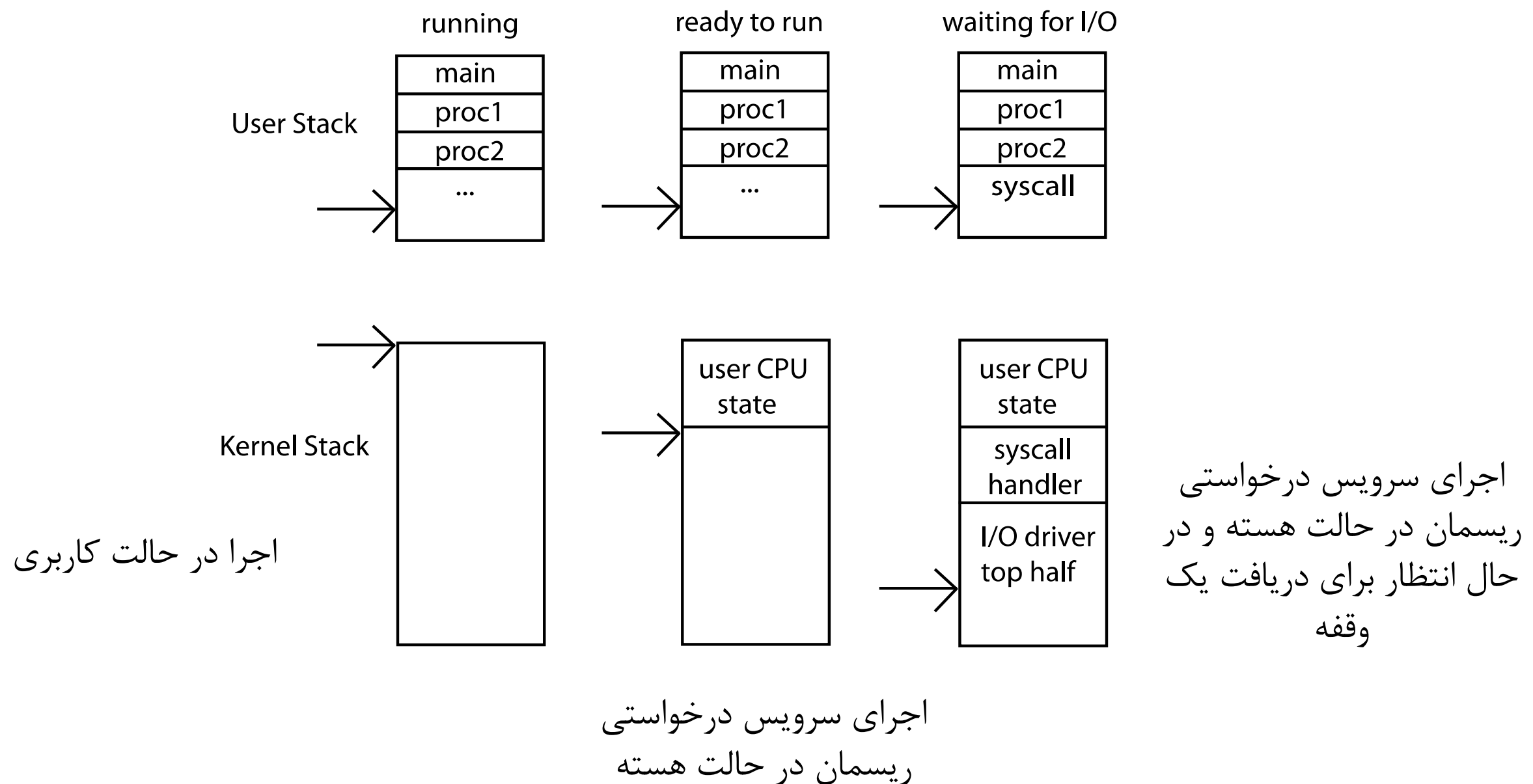
- نحوه اختصاص فضای آدرسها و ترجمه آن به گونه ای است که فرآیندها به هیچ وجه به حافظه سیستم عامل دسترسی ندارند و حتی نمی توانند آدرسهای این ناحیه را تولید کنند

انتقال امن در تغییر حالت اجرایی - پشته دوگانه

- سیستم عامل تابع مرتبط با فراخوانی سیستمی را چطور اجرا می کند؟
- آرگومانهایی که از پشته کاربری در حافظه سیستم عامل کپی می شوند کجا کپی می شوند؟
- اجرای برنامه ها طبق استاندارد پردازنده ها نیاز به **پشته** دارد.
- بدلائل ذکر شده نمی توان از پشته فرآیند در حالت کاربری استفاده کرد
- در بیشتر سیستم عاملهای امروزی **هر ریسمان** دارای **دو پشته** است یکی در حافظه کاربری و دیگری در حافظه سیستم عامل
- در گذشته سیستم عامل ها کلا یک پشته و یا برای هر هسته یک پشته داشتند.
- پشته دوم یک بخش حافظه سیستم عامل است که برای هر ریسمان اختصاص داده می شود

انتقال امن در تغییر حالت اجرایی - پشته دوگانه

روشهای تغییر حالت اجرایی

- فراخوانی سیستمی (System Call)
- زمانی که قرار است یک ریسمان یک کار با تقدم انجام دهد آنرا با فراخوانی سیستمی از سیستم عامل می خواهد.
- این درخواست با فراخوانی یکی از توابع معرفی شده در API سیستم عامل انجام می گیرد
- معمول ترین فراخوانی های سیستمی ارتباط با سخت افزار است
- مثل خواندن و نوشتن در فایل که در حقیقت ارتباط با دیسک است (fread, fwrite)
- در ظاهر فراخوانی سیستمی تفاوتی با فراخوانی عادی توابع ندارد اما آنچه در پس این فراخوانی وجود دارد کاملاً متفاوت است.

روشهای تغییر حالت اجرایی

■ مراحل فراخوانی سیستمی (System Call)

- (1) نام تابع سیستمی بر اساس یک جدول به یک شماره تبدیل می شود
- (2) این شماره به سطر یک جدول اشاره می کند که در هر سطر این جدول آدرس تابع handler یعنی تابعی که این سرویس را در سیستم عامل پیاده سازی کرده است مشخص می کند.
- (3) مقادیر آرگومانها در ثباتهای مشخصی قرار می گیرد. برای تعداد آرگومانهای بیشتر و آرگومانهای بزرگ مثل آرایه ها، اشاره گر آنها در ثباتها قرار گرفته و مقادیر مستقیما از پشته ریسمان به پشته هسته کپی می شود.
- (4) در اینجا حالت اجرایی پردازنده به حالت هسته تغییر می کند
- (5) آرگومانها و مقادیر آنها به شکل جدی بررسی می شوند تا از جهت اجرایی امن باشند
- (6) تابع سیستمی با کمک پشته هسته ریسمان اجرا می شود
- (7) نتیجه نهایی در ثباتها قرار می گیرد و یا ممکن است به پشته کاربر مستقیما کپی شود
- (8) حالا فراخوانی سیستمی تمام شده و return انجام می گیرد

روشهای تغییر حالت اجرایی

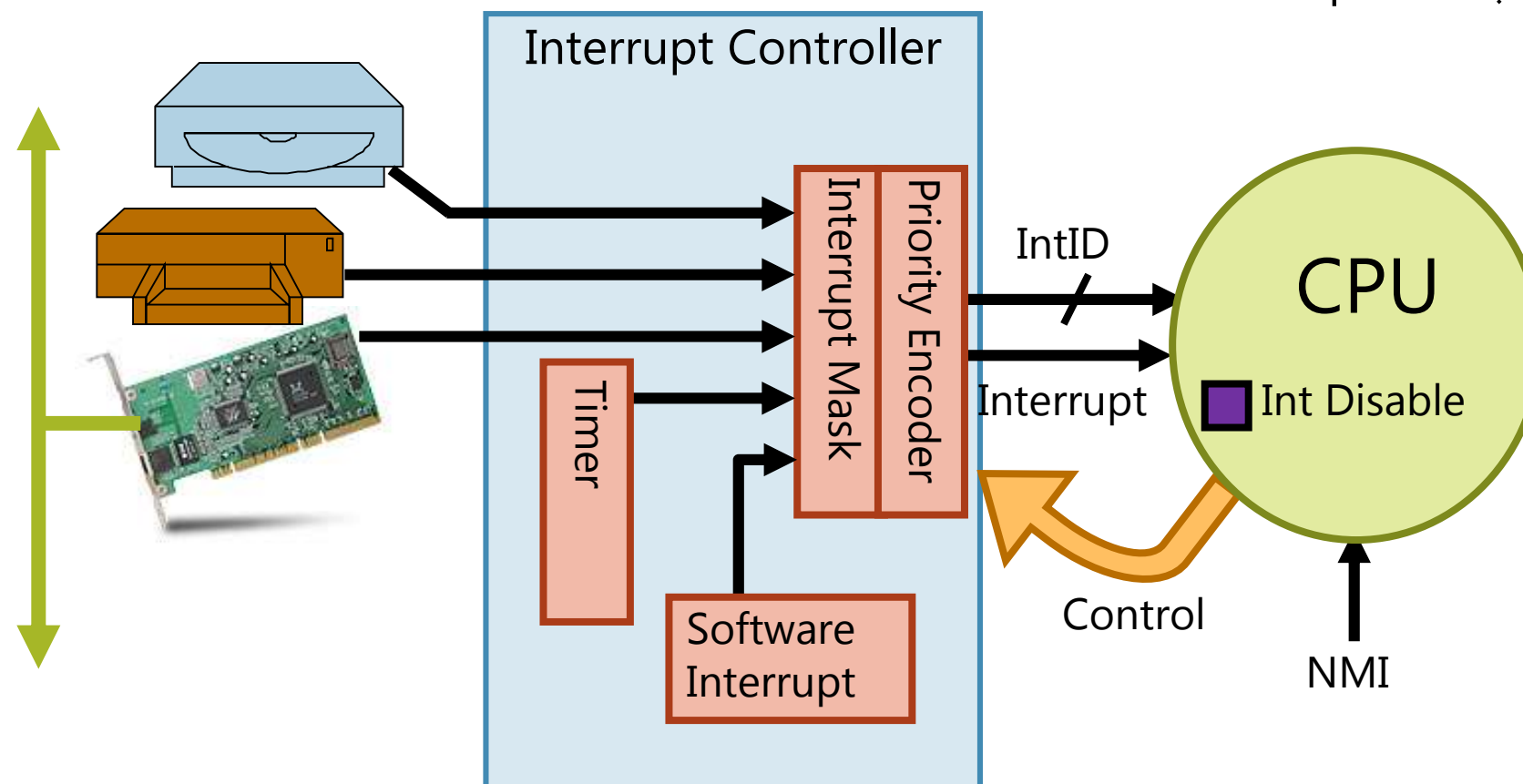
■ وقفه (interrupt)

- وقفه‌ها عموماً یک رویداد ناهمگام (asynchronous) است و زمان وقوع آن مشخص نیست
- وقفه معمولاً در وسط اجرای یک ریسمان دیگر اتفاق میفتد
- فراخوانی سیستمی یک رویداد همگام (synchronous) است
- فراخوانی سیستمی توسط خود برنامه‌نویس در کد و در محل مشخص فراخوانی می‌شود
- وقفه‌ها به شکل اسرارآمیزی کار می‌کنند!
- نه کاربران و نه ریسمانهای در حال اجرا از زمان و نحوه اجرای وقفه‌ها بی‌اطلاع هستند

روشهای تغییر حالت اجرایی

وقفه (interrupt)

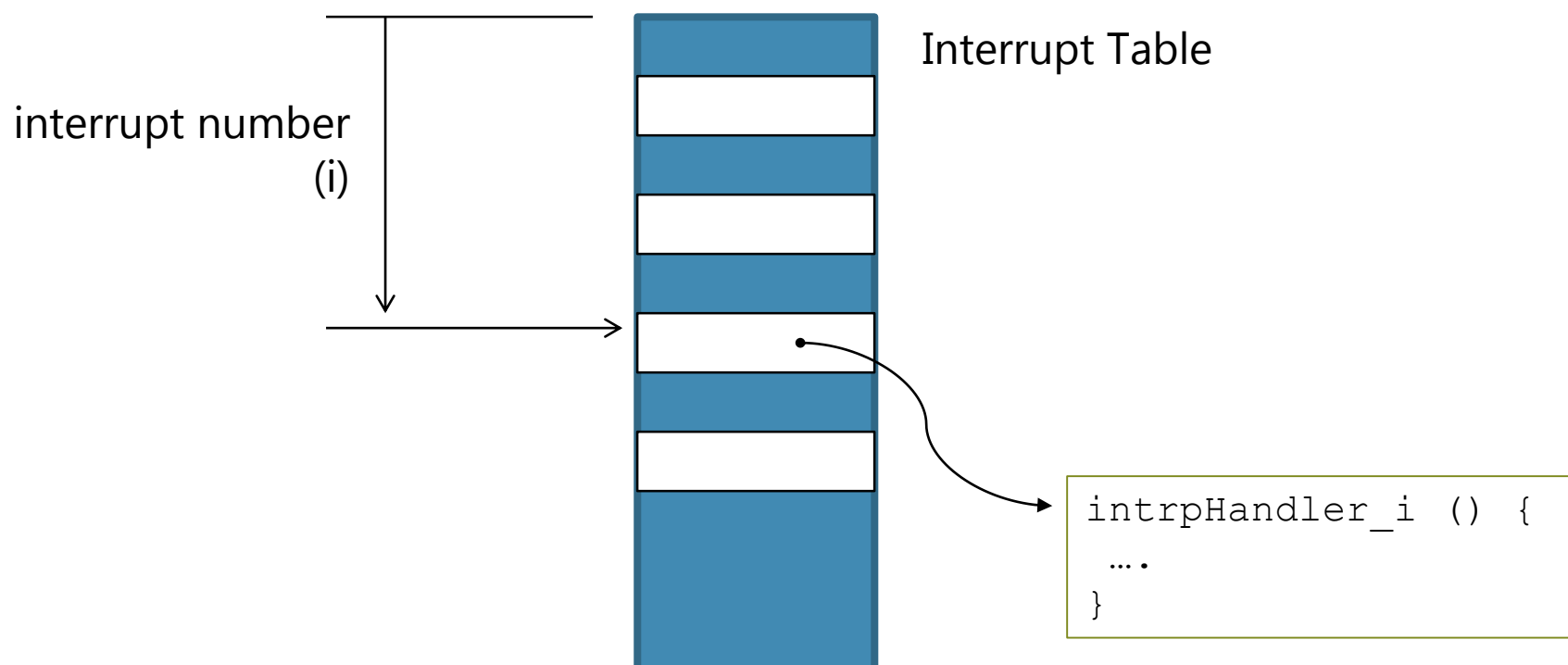
- همه سیستمها دارای یک تراشه کنترل وقفه هستند که تمامی تجهیزات جانبی (Peripherals) به این تراشه متصل هستند
- زمانی که هر کدام از تجهیزات جانبی با پردازنده کار داشتند سیم مربوط به خود را فعال می کنند بدین معنی که با پردازنده کار دارند.
- درخواستها بر اساس تقدم اولویت داده می شوند و شماره تجهیزاتی که اولویت دارد به پردازنده اعلام می شود
- پردازنده می تواند با یک flag داخلی همه وقفه ها را غیرفعال کند و یا با برنامه ریزی ثبات Interrupt Mask فقط برخی وقفه ها را فعال نماید
- برخی وقفه ها non-maskable هستند و عمدتاً مواردی هستند که سیستم عامل نمی تواند در قبال آنها کاری انجام دهد
 - خطای حافظه به نحوی که قابل بازیابی نیست
 - خطای مربوط به power

روشهای تغییر حالت اجرایی

■ وقفه (interrupt)

- زمانی که پردازنده از وجود وقفه مطلع می شود وضعیت ریسمان فعلی را ذخیره و از پردازنده خارج می کند
- سپس شماره تجهیز که درخواست دارد به پردازنده اعلام می شود
- شماره تجهیز به سطر بردار وقفه (interrupt vector) اشاره می کند که در آن آدرس تابع handler وقفه مشخص شده است
- پردازنده اجرای دستورات را از محل تابع مشخص شده ادامه می دهد
- اجرای وقفه با کمک پشته وقفه انجام می گیرد که گاهی برای هر هسته یک پشته وقفه در نظر گرفته می شود
- پس از اتمام تابع وقفه، پردازنده به اجرای ریسمان قبلی باز می گردد

روشهای تغییر حالت اجرایی

- در هر لحظه هر پردازنده در یکی از وضعیتهای زیر است
 - در حال اجرای یک ریسمان در حالت کاربری
 - در حال اجرای یک ریسمان در حالت هسته
 - در حال اجرای یک وقفه در حالت هسته

روشهای تغییر حالت اجرایی

- اگر وقفه وجود نداشت باید از سرکشی (polling) استفاده می کردیم
- باید سخت افزارها به شکل پریودیک بررسی می شدند تا ببینیم کدامیک درخواست دارند.
- وقفه چه مزیتی نسبت به سرکشی دارد
- برخی تجهیزات بندرت با پردازنده کار دارند مثلا زمانی که صدایی پخش نمی شود کارت صدا کاری ندارد. سرکشی به آنها باعث اتلاف زمان می شود
- برخی تجهیزات بسیار کند هستند (مانند دیسک) در زمان سرکشی باید پردازنده منتظر پاسخ آنها بماند
- چه زمانی سرکشی به وقفه ارجحیت دارد؟

روشهای تغییر حالت اجرایی

خطا (trap, exception)

یک وقفه همگام است که توسط نرم افزار و در شرایط خاص و استثنایی تولید می شود.

تقسیم بر صفر

دسترسی به حافظه اشتباه (یا به جایی که فرآیند دسترسی ندارد)

اجرای دستورهای باتقدم در حالت کاربری

debugger (اجرای تک به تک دستورات)

بین دستورات trap وارد می شود که بخاطر آن اجرا متوقف شده و مقادیر وضعیت پردازنده به ریسمان در حال اجرا منتقل شده و منتظر می ماند تا کاربر دوباره دکمه ای را فشار دهد

همانند وقفه، خطا باعث تعویض اجرای حالت کاربری به حالت هسته می شود.

روال اجرای trap همانند وقفه و فراخوانی سیستمی است

شماره خطا - جدول خطا - trap handler

برخی سیستم عاملها فراخوانی سیستمی و خطا را با هم پیاده سازی کرده اند

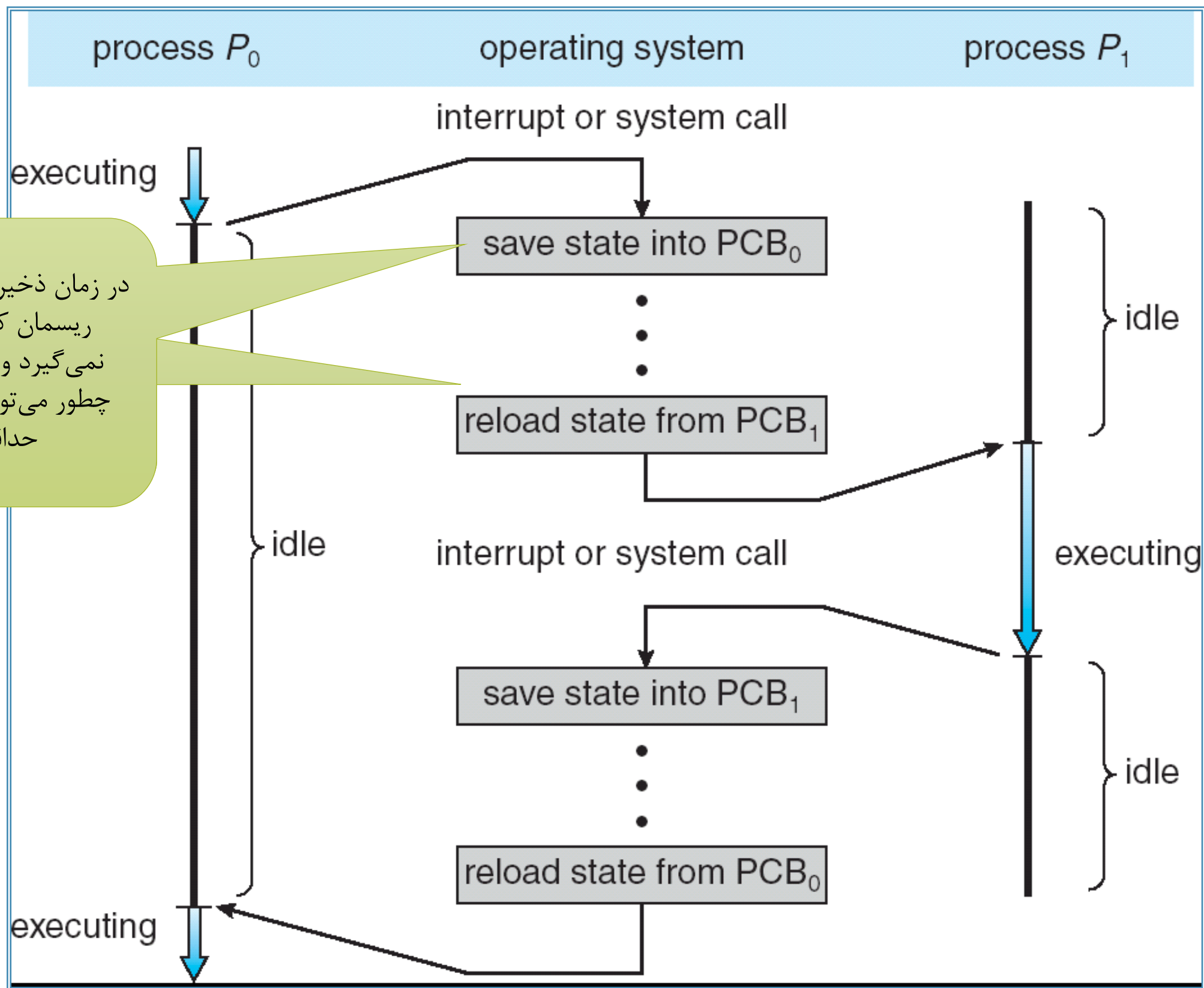
گاهی مواقع عمداً در کد یک trap فراخوانی می شود تا از تابع خطا برای مقاصد درست استفاده کنیم

بعداً در بخش مدیریت حافظه خواهیم دید

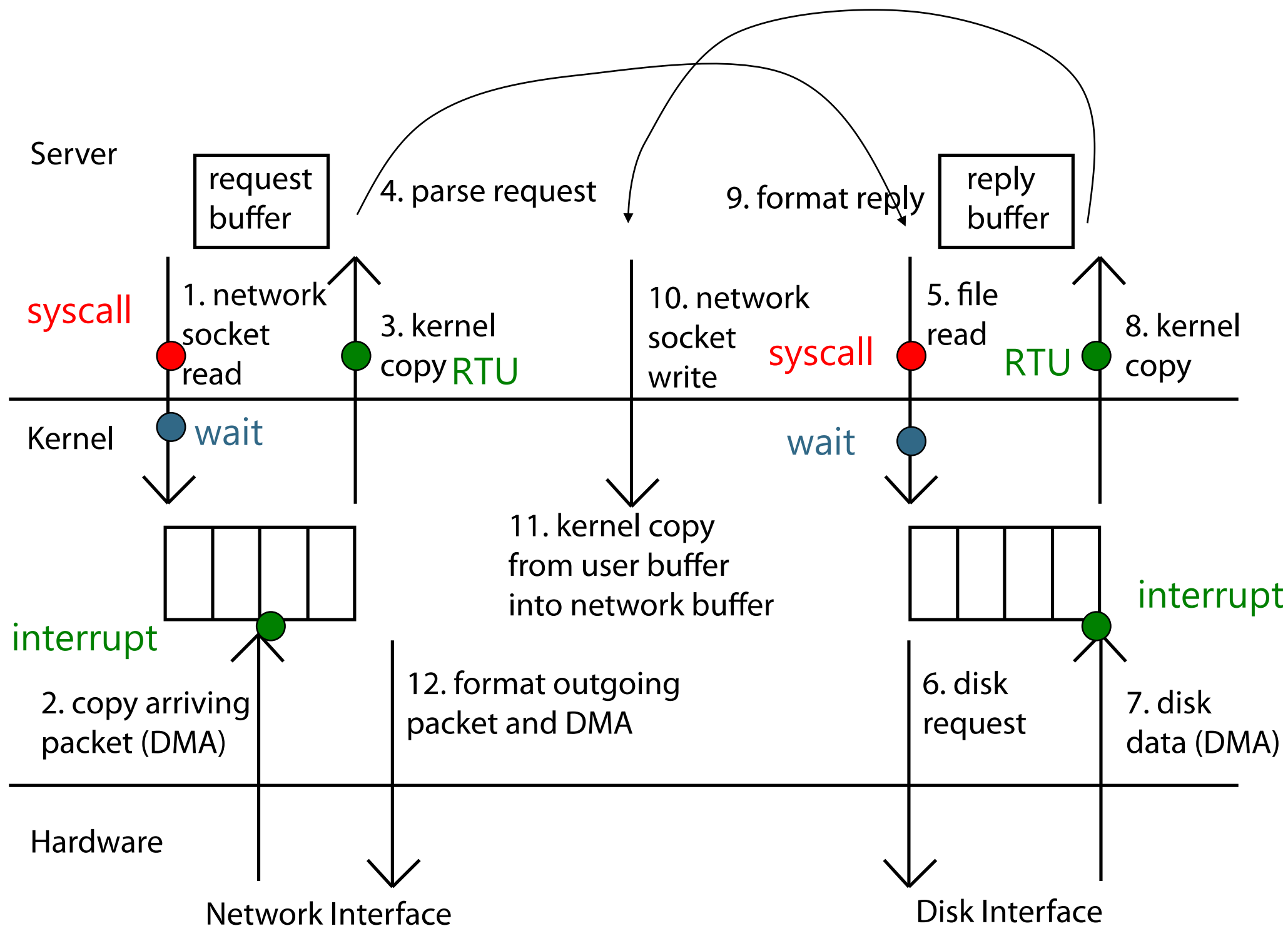
تعویض زمینه (context switch)

- تعویض ریسمان در حال اجرا و لود کردن یک ریسمان جدید در پردازنده برای اجرا را تعویض زمینه می‌گوییم
- تعویض زمینه در اثر وقفه سخت افزار تایمر اجرا می‌شود
- همانطور که گفته شد زمانی که یک وقفه رخ می‌دهد ریسمان فعلی از پردازنده خارج و تابع وقفه اجرا می‌شود.
- تابع handler وقفه‌ی تایمر همان کد تعویض زمینه است
- مکانیزم همزمانی (concurrency) نیز همان اجرای کد تعویض زمینه است
- تایمر یک سخت افزار در سیستم است
- زمانی که یک ریسمان در پردازنده برای اجرا قرار می‌گیرد زمانی برای اجرای آن در نظر گرفته می‌شود
- هر گاه زمان به سر برسد تایمر یک وقفه تولید می‌کند
- بر اثر وقفه تایمر تابع تعویض زمینه اجرا شده و ریسمان دیگری جایگزین ریسمان فعلی می‌شود.
- اطلاعات زمینه اجرایی (execution context) ریسمان قبلی در جایی ذخیره می‌شود تا بار بعدی که برای اجرا انتخاب شد اجرای ریسمان از همان جایی که مانده بود ادامه یابد.

تعویض زمینه (context switch)

در زمان ذخیره و بازیابی اطلاعات
ریسمان کار مفیدی انجام
نمی‌گیرد و همه سر بار است.
چطور می‌توان این سر بار را به
حداقل رساند؟

- ▶ یک وب سرور را در نظر بگیرید که میخواهد درخواست بعدی را از کرنل بخواند.
- ▶ ریسمان یک فراخوانی سیستمی برای خواندن بسته از کارت شبکه انجام می دهد
- ▶ در بافر کارت شبکه بسته ای نیامده است بنابراین فرآیند به حالت انتظار می رود
- ▶ وضعیت pcb به waiting تغییر می یابد
- ▶ pcb در صف waiting های آن کارت شبکه قرار داده می شود
- ▶ بعد از مدتی یک بسته به کارت شبکه میرسد. این بسته دریافت شده و یک وقفه را شروع می کند.
- ▶ ریسمان فعلی متوقف و در صف ready ها قرار داده می شود و روتین وقفه اجرا می شود
- ▶ در اجرای وقفه بسته از بافر کارت به حافظه هسته سیستم عامل کپی می شود
- ▶ هر تجهیز در سیستم عامل یک بافر ring دارد که در بخش درایور آن است
- ▶ در انتهای وقفه ریسمانی که منتظر دریافت بسته بود توسط سیستم عامل بیدار می شود
- ▶ وضعیت ریسمان به ready تغییر می یابد
- ▶ ریسمان به صف فرآیندهای ready منتقل می شود
- ▶ بسته از حافظه سیستم عامل به پشته کاربری ریسمان کپی میشود
- ▶ همان مراحل را برای نوشتن در دیسک و ارسال پاسخ از کارت شبکه هم وجود دارد.